

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13453

гр. София, 27.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 148 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СТОЙЧО Т. ПОПОВ

като разгледа докладваното от СТОЙЧО Т. ПОПОВ Гражданско дело № 20231110158622 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба, предявена от Д... срещу „В.К.“ ООД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 394,96 лв., представляваща договорна неустойка за забава по чл. 15 от Договор за обществена поръчка УРИ 5785 ОПД-46/09.12.2021 г.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на искова молба от ответника, с който е направено искане за спиране производството по делото на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, тъй като във връзка с преюдициален за настоящото дело спор е образувано ГД № 54334/2023 г. по описа на СРС, ГО, 123 гр. с.

С Разпореждане от 17.02.2024 г. е изискана справка относно страни, предмет и етап, на който се наМ. ГД № 54334/2023 г. С писмо от 28.02.2024 г. от СРС, ГО, 123 гр. с. е изпратена информация, че ГД № 54334/2023 г. е с предмет 0214-1 иск за реално изпълнение на договорно задължение; иск за обезщетение за вреди от неизпълнение на договорно задължение, със страни ищец „В.К.“ ООД и ответник Д..., делото е на етап висящо – без движение.

При служебно извършена справка се установи, че ГД № 54334/2023 г. е образувано по искова молба на „В.К.“ ООД срещу Д... за прогласяване за нищожна клаузата на чл. 15 от Договор за обществена поръчка от 09.12.2021 г., сключен между страните по делото, като противоречаща на добрите нрави, и да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца сумата от 1864,41 лв. – гаранция по договора.

Съдът, след като съобрази направеното искане от ответника за спиране на производството и постъпилата информация, на М. от правна страна следното:

Съобразно разясненията, дадени в Тълкувателно решение № 8/2013 г. на ОСГТК на ВКС, спирането на производството по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК се разглежда в теорията като процесуална пречка за надлежното упражняване на правото на иск. Счита се, че това основание за спиране е налице, когато има висящ процес относно друг спор, който е преюдициален за този, по който производството се спира. Преюдициален е този спор, по който със сила на пресъдено нещо ще бъдат признати или отречени права или факти, релевантни за субективното право по спряното производство.

Съобразно разясненията, дадени в т. 1 от Тълкувателно решение № 1/2017 г. на ОСГТК на ВКС връзката между делата, която има предвид чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК е обективната зависимост между две спорни правоотношения в съотношение на обуславящо и обусловено, която винаги е конкретно съществуваща, безспорно установена, пряко касае допустимостта или основателността на иска по обусловеното дело и поради това не предполага различия в преценките на съда по двете дела. Процесуалното значение на тази зависимост се изразява в това, че висящността на преюдициалния спор временно препятства упражняването на правото на иск по обусловеното дело, доколкото нормата на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК императивно задължава съдът да преустанови процесуалните действия по разглеждането и приключването на делото с решение по съществуването на спора. Съдът е длъжен да спре делото, при това независимо дали страните са поискали, или са се противопоставили на спирането. Поради това, наличието на обуславящо дело, без значение какъв е видът му (гражданско, административно, наказателно дело) и кога е образувано (преди или след обусловеното дело), актът по което следва да бъде зачетен от съда по обусловения иск с оглед разпоредбите на чл. 297 - чл. 298, чл. 300, чл. 302 ГПК, е абсолютна отрицателна процесуална предпоставка за упражняването на правото на иск и за развитието на процеса по обусловеното дело.

В разглеждания случай, разрешаването на спора с влязло в сила решение по ГД № 54334/2023 г. по описа на СРС, ГО, 123 гр. с., ще се създаде сила на пресъдено нещо досежно валидността на клаузата от процесния

договор, на която ищеца по настоящото дело основава претенцията си, а именно клаузата на чл. 15 от процесния договор. При това положение решението по ГД № 54334/2023 г. по описа на СРС, ГО, 123 гр. с. несъмнено има значение за правилното разрешаване на спора по настоящото дело.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на М., че са налице предпоставките на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК за спиране на настоящото производство до приключване на производството по ГД № 54334/2023 г. по описа на СРС, ГО, 123 гр. с. с влязъл в сила съдебен акт.

Така мотивиран, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК производството по ГД № 58622/2023 г. по описа на СРС, III ГО, 148 гр. с., до приключване с влязъл в сила съдебен акт на производството по ГД № 54334/2023 г. по описа на СРС, ГО, 123 гр. с.

Определението подлежи на обжалване **в едноседмичен срок** от съобщаването му на страните пред СГС с частна жалба.

Делото да се докладва след изтичане на срок от шест месеца от влизане в сила на настоящото определение за изискване на информация за хода на ГД № 54334/2023 г. по описа на СРС, ГО, 123 гр. с.

Съдия при Софийски районен съд: _____